

Slovenska
filharmonija

Glasbena galerija

SMS

SMS 2

Sezona 2023/24

**Za
vznesene**

SMS 2 Sezona 2023/24

12. in 13. oktober 2023 ob 19.30
Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Za vznesene

Orkester Slovenske filharmonije

Alejo Pérez

dirigent

Urška Križnik Zupan

harfa

Miran Kolbl

koncertni mojster

Richard Strauss (1864–1949)

Štiri simfonične medigre iz opere Intermezzo,
TrV 246a

Potovalna mrzlica in prizor z valčkom

Sanjarjenje ob kaminu

Ob igralni mizi

Srečen konec

Simfonična fantazija na teme iz opere

Žena brez sence, TrV 234a

Zvonimir Ciglič (1921–2006)

Concertino za harfo in godala

Aleksander Nikolajevič Skrjabin (1872–1915)

Pesnitev ekstaze, op. 54

Koncert snema in neposredno prenaša
program Ars – 3. program Radia Slovenija.

Četrto stoletje je minilo med operama, za kateri je **Richard Strauss** poleg glasbe spisal tudi izvirni libreto. Po operi *Guntram* (premierno postavljeni leta 1894), ki je bila njegovo sploh prvo uprizorjeno glasbeno-scensko delo, v njej pa se je tako s tematiko nemškega srednjeveškega viteštva kot tudi skladateljsko še močno zgledoval pri Richardu Wagnerju, se je libretističnega poklica znova oprijel šele leta 1918, ko se je pri štiriinpetdesetih lotil dvodejanke *Intermezzo*. Med obema datumoma se je skladatelj status povsem spremenil. Za strmi vzpon njegove kariere sta v prvi vrsti poskrbeli sila uspešni operi *Saloma* (1905) in *Elektra* (1909), ki sta z moralno oporečnima in psihološko razrvanima naslovnima mitološkima junakinjama in drznim, izrazito sodobnim glasbenim stavkom pretresli sprva nemški, nato pa še praktično celotni evropski kulturni prostor. Uspeh obeh del in za tem še triumf s *Kavalirjem z rožo* (1911) je Straussa dodobra gmotno preskrbel, obenem pa ga je povezal s Hugom von Hofmannsthalom, desetletje mlajšim avstrijskim literatom in libretistom, s katerim sta skupaj zaslovela in sodelovala vse do Hofmannsthalove smrti.

Ko sta leta 1917 zaključila z dolgotrajnim in večkrat tudi napornim snovanjem svoje četrte skupne opere *Žena brez sence* ter se odločila, da premiero te »zadnje romantične opere« prestavita na primernejše obdobje po koncu svetovne vojne, je Strauss Hofmannsthalu že predstavil idejo za libreto novega dela. In to bi bilo težko bolj različno od vsebinsko in glasbeno izjemno kompleksne in produkcijsko potratne *Žene brez sence*. **Intermezzo** temelji na domala banalni zgodbi, komediji zmešnjav,

Richard Strauss

povezani z ljubezenskim pismom z napačnim naslovnikom. »Meščanska komedija s simfoničnimi medigrami«, kot je Strauss delo zvrstno označil, izhaja iz prigode, ki se je skladatelju dejansko pripetila. Morda je tudi zato in ne zgolj zaradi pretirano trivialne zasnove za umetnika, ki o svojem delu misli visoko, Hofmannsthal sodelovanje tokrat odklonil in libreto prepustil Straussu, menda dokaj preprostem Bavarcu, o čigar omiki ni gojil prav visokega mnenja.

Sam naslov, *Intermezzo*, se nanaša na več različnih iztočnic. Beremo ga lahko z vidika skladateljevega odmora med pisanjem obsežnejših in resnobnih glasbeno-scenskih del, že omenjene *Žene brez sence* in naslednje *Egiptovske Helene*. Obenem gre za namigovanje na »oddih«, ki si ga s skokom čez plot privoščijo kateri izmed zakoncev. Predvsem pa gre za navezavo na zgodovino same operne zvrsti: *intermezzi* so se v 17. stoletju sprva uveljavili kot vsebinski pendant *opere seria*, resne opere, ki je obravnavala privzdignjene, to je tragične, herojske, mitološke teme. Prvotno so se odvijali kar v odmorih (*intermezzih*) med posameznimi dejanji *opere seria*, ko je nastopila lahkotna glasba, ob njej pa vsakdanji liki s težavami slehernika, ki so za povrh običajno govorili v narečju, libreto pa se je zanašal na burlesknost, preobleke in takšne ali drugačne nespornosti. Stoletje pozneje je postala *opera buffa* samostojen glasbeno-gledališki žanr.

S to zvrstno navezavo v mislih moramo razumeti vzgib za libreto *Intermezza*; Straussov osebni doživljaj bi res lahko bil vzet iz komajda domiselne komične opere. Christine je žena skladatelja in dirigenta Storch (gre za Pauline Strauss in Richarda), ki se odpravlja na koncertno turnejo; prva simfonična medigra, ki jo bomo slišali nocoj, stoji na mestu Storchovega odhoda na službeno pot po zakonskem prepiru (*Potovalna mrzlica in prizor z valčkom*). Tudi Christine se želi po utrujajočem prerekanju pomiriti, zato se odpravi na sankanje, kjer spozna mladega barona, s katerim se zbližata ob plesu. Pozneje se v njenih rokah znajde povabilo na zmenek, dozdevno namenjeno njenemu možu; pretresena mu nemudoma pošlje telegram, v katerem zahteva ločitev. Med drugo simfonično medigro (*Sanjarjenje ob kaminu*), polno wagnerjanskih zadržkov, gledamo razdvojeno Christine, ki razmišlja o šarmantnem baronu, a se obenem zaveda, da kljub občasnim preprirom resnično ljubi le Storch. Tretja medigra (*Ob igralni mizi*) nas prestavi v kontrastno razpoloženje, med živahne kvartopirce, ki ob partiji opravljajo svoje soproge; pozorno uho lahko ujame kratki epizodi s klavirjem in *pizzicato* godali, ki tonsko slikata mešanje kart. Storch med igro prejme ženino brzojavko, a se hitro izkaže, da gre za pomoto zaradi podobnih priimkov – pravi prejemnik bi moral biti zborovodja Stroh, ki se je s pošiljateljico že večkrat zabaval. Storch se vrne domov, nesporazum je po nekaj dodatnih ovinkih razrešen in sklepna medigra (*Srečen konec*) mine v slavlju radosti zakonskega življenja.

Poslušali bomo torej medigre, intermezze iz *Intermezza* – usoda je hotela, da so ti veliko bolj priljubljeni in pogosteje izvajani kot sama

»meščanska komedija«. Tudi ***Simfonična fantazija na teme iz opere Žena brez sence*** se na koncertnih sporedih bržkone pojavi pogosteje kot nove produkcije tega megalomanskega projekta, ki poleg petih glavnih pevk in pevcev z izjemno zahtevnimi parti in ravno tako virtuoznimi stranskimi vlogami terja kar 164-članski orkester, hitre menjave scene in dodelane vizualne učinke. Libreto ohlapno izhaja iz pravlјice *Mrzlo srce* Wilhelma Hauffa (1802–1827) in skandinavske ljudske pripovedke o ženi brez sence, obenem pa vsebuje še trope iz iranske mitologije. Hofmannsthal je to razvejano mrežo simbolizma in alegoričnih likov, ki se štiri ure odvija na treh ravneh obstoja, snoval celega pol desetletja. Ob premieri *Žene brez sence* je bil odziv občinstva mlačen, medtem ko so kritiki izpostavljali pretirano kompleksnost zgodbe, ki da ji je težko slediti, kaj šele doumeti njeno sporočilnost.

Nastanek *Simfonične fantazije* pa je povezan z obdobjem nemudoma po koncu druge svetovne vojne, tri desetletja po nastanku opere. Straussu je mednarodna javnost takrat precej na široko očitala, da ni uporabil svojega ugleda velikega nacionalnega umetnika za to, da bi javno oporekal nacističnemu režimu; šele leta 1948 so ga sodno oprostili vseh obtožb in dandanes Straussov molk povezujemo z zaščito njegove judovske snahe in vnukov. V letih neposredno po vojni so se njegova dela le izjemoma znašla na sporedih in naročila so usahnila, zato so Straussovi prihodki upadli. Da bi prebrodil to težavno obdobje, je številne svoje starejše odrske kompozicije predelal v nova dela s koncertno namembnostjo in jih razpošiljal dirigentskim stanovskim kolegom s prošnjo, da jih izvedejo.

Pri *Simfonični fantaziji* je zahtevano orkestrsko zasedbo močno omilil, iz opere pa večinoma izbral le motive, ki se nanašajo na človeška protagonista Baraka in njegovo ženo, ter odseke, ki naznanjajo tuzemsko raven dogajanja. Nekateri interpreti so v tej gesti zaznali posvetilo Paulini (Hofmannsthal je omenjeni par namreč zares posnel po zakoncih Strauss), vendar se obenem zdi, da je bil izbor prej povezan z iskanjem homogenega in poslušalcem manj znanega gradiva za fantazijsko zasnovano koncertno skladbo. V sosledju epizod, iz katerih je Strauss črpal material, namreč ne moremo izluščiti kakšne posebne vsebinske niti. Gre predvsem za simfonično delo, v katerem je Strauss uporabil svoje motive in melodije, s katerimi se je ukvarjal dolga leta in jih je docela poznal, zato jih je zlahka preobrazil v *Simfonično fantazijo*.

Pred nastankom del za harfo Lucijana Marije Škerjanca in njegovega učenca **Zvonimirja Cigliča** so tukajšnji skladatelji to glasbilo precej zapostavljali. Za to obstaja več razlogov. Harfa je skozi 19. stoletje zaradi svojega občutljivega zvena svoje mesto kot samostojno ali solistično glasbilo našla predvsem v komornih kontekstih, praviloma intimi meščanskih salonov, slovensko meščanstvo pa je bilo maloštevilno. Šele zgledovanje po sodobnejših skladateljskih tokovih je na Slovenskem predramilo zanimanje za to glasbilo. Impresionistični tehnični principi so se namreč dobro podali idiomu pedalne harfe, kar je, denimo, razkazal Debussy. Nasploh so dela predvsem francoskih skladateljev izkoriščala poprej nerabljene harfine tehnične in zvočne zmogljivosti. Še preden je pisanje za

Zvonimir Ciglič

harfo pograbila lokalna skladateljska modernistična avantgarda (med njimi zlasti Alojz Srebotnjak in Ivo Petrić), je modno impresionistično govorico v naš prostor vnesel Škerjanc in jo v okviru svojega poučevanja prenesel na novo skladateljsko generacijo. Zvonimir Ciglič je prvo skladbo za solistično harfo predstavil že v letu, ko je diplomiral iz kompozicije (1948), nato pa se je k pisanju za to glasbilo vrnil šele dobro desetletje pozneje, ko je nastal **Concertino za harfo in godala**, njegovo »najbolj intimno delo«. Gre za eno izmed dveh pogosteje izvajanih del iz njegovega ne prav obsežnega opusa. Leta 1952 je napisal koreografsko pesnitev *Obrežje plesalk*, za katero je dejal, da z »ritualno orgiastičnostjo« služijo kot nasprotje »apolinični zazrtosti« *Concertina*: »Obe skladbi sta točna oznaka moje ustvarjalne naravnosti, ki izgoreva v vsej moji glasbi«, je še dodal skladatelj. Ciglič v *Concertinu* izhaja iz kompozicijskih naukov, ki so jih o harfi podali impresionisti, pravzaprav jih prevzema v tolikšni meri, da je pisava celotne skladbe podrejena zakonitostim zmehčane impresionistične harmonije. Kot svoj izvirni doprinos v zvočni svet harfe pa je označil t. i. *suoni eolici*, eolske ali Eolove tone (po grškem bogu vetra), ki bi jih sicer le stežka označili za izvirno skladateljsko tehniko, prej za vnaprej odbrano gradivo, iz katerega izhaja zvočni učinek ali občutek, »kot da bi se v harfine strune zaganjal veter«.

O programskih ali občutenjskih podtonih skladbe predajmo besedo kar skladatelju. Pravi, da je skladba nastala »v obdobju, ko sem bil na prelomnem razpotju svojega življenja, tako v pogledu svoje stvarne vegetativne situacije kot v filozofskem odnosu do življenjskega smisla in nesmisla. [...] Začetni akordi v godalih naznanjajo neko usodnostno atmosfero, ki se razžari v prvi temi harfe in nato v odgovoru orkestra. Drugo temo uvede spet harfa, ki je, lahko rečemo, kot ranjena ptica s prestreljenimi krili, v kateri je še vedno strastna želja in hrepenenje poleteti nad horizontom, toda nima več moči za to. Od tu dalje se izprepletata obe temi, ki se končno spojita kot dvoje nedolžnih bitij [...]. Iz tega zraste protest proti kruti usodi, ki izzveni v ostrih in energičnih tonih harfe. [...] V reprizi se srce pomiri in s prvo temo, kjer se nežno in bežno poslednjikrat soočita harfa in orkester, izdehti vse v nirvano.«

VCigličevem opusu so muzikologi prepoznali tudi vplive **Aleksandra Nikolajeviča Skrjabina**. Te je moč razbrati tudi na ravni kreda: oba skladatelja sta, denimo, govorila o erotični podstati svojih del in pogosto poveljevala svojo umetniško bit in snovanje. Ciglič je svoje »orgiastično« *Obrežje plesalk* neuradno podnaslovil kar *Simfonija ekstaze*. In tako bomo za konec slišali še Skrjabinovo delo s podobnim naslovom, ***Pesnitev ekstaze*** (skladatelj jo je med snovanjem začasno poimenoval *Orgiastična pesnitev*), ki jo lahko v okviru nocojšnjega sporeda razumemo kot razvneto dopolnitev Cigličevega »zazrtega« *Concertina*.

Aleksander Skrjabin se je v ruskem in delno tudi širšem evropskem prostoru sprva uveljavil

Aleksander Nikolajevič Skrjabin

kot pianist, skladateljsko pa kot zvest zasledovalec Chopinovega sloga in z njim povezanih klavirskih oblik (etud, preludijev, nokturnov, mazurk ...). Leta 1904 je zapustil domovino in, podprt s sredstvi bogatega mecena, prepotoval nekaj večjih kulturnih središč. Bržkone je izven Rusije, navdušen nad Nietzschejevim konceptom nadčloveka, iskal navdih za izstop iz striktno glasbenega področja delovanja. Tisti čas je prijatelju dejal, da bi bila »bržkone najhujša usoda, ki bi me lahko doletela, biti poznan le kot skladatelj sonat in simfonij«. Kmalu je Skrjabin nietzschejansko filozofijo dopolnil s hindujskimi in predvsem teozofskimi nauki, s katerimi se je okoli leta 1905 seznanil v Parizu in ki so ga vodili v vedno radikalnejši misticizem. Skladno z nazorsko spremeno se je začela spreminjati tudi njegova skladateljska pisava. *Pesnitev ekstaze* (snoval jo je od leta 1905 do leta 1908) stoji na točki preloma, v njej zaznamo uravnoveženi stik med izročilom 19. stoletja (obrisi sonatne oblike v enostavčni simfonični pesnitvi) in modernistično željo po preseganju ustaljenega, ki se odraža zlasti v Skrjabinovem iskanju nove harmonske govornice. To v skladbi ponekod izpeljuje kar iz svojega »mističnega akorda« (sestavljenega iz zaporedja kvartnih intervalov), za katerega je verjel, da poseduje posebne moči in daje delu značilen občutek harmonske razsrediščenosti. Skladbo

tkejo tri tematske skupine, s katerimi nas skladatelj skuša predstaviti v občutje nekakšne napete brezčasnosti, ki na sami sredini dela in nato še v finalu »ekstatično« kulminira.

»*Pesnitev ekstaze* je radost osvobojenih dejanj. Kozmos, tj. Duh, je Večna Stvaritev brez zunanje motivacije, božanska igra svetov. [...] Ko bo Duh dosegel najvišjo kulminacijo svoje dejavnosti in se oklestil objema teleologije in relativnosti, ko bo izčrpal svojo substanco in energijo, ki ga poganja, bo napočil Čas Ekstaze.« Te eshatološke besede, zapisane ob premieri te simfonične pesnitve, bi lahko povezali s povsem običajnimi teozofskimi nazori, vendar bi se pri tem ušтели. V središču Skrjabinove misli je še vedno ostajalo glasbeno. Prepričan je bil, da ima glasba zaradi svoje nepojmovne narave moč razodevati najvišje skrivnosti obstoja, samega sebe pa je pojmoval kot mesijansko figuro, ki te skrivnosti z umetniško gesto razkriva človeštvu. Po *Pesnitvi ekstaze* so njegova glasbena dela postajala vedno bolj drzna, zgodnja smrt pa je prekinila velikopotezno snovanje sedemdnevnega ezoteričnega rituala *Misterij*, ki naj bi zaobjel vsa področja človeške čutnosti in bi se odvil v stekleni kupoli ob jezeru sredi Himalaje.

Skrjabin je za časa življenja s svojo zaostritvijo predstave o zamaknjenem romantičnem umetniku dosegel veliko slavo, po smrti, sploh v obdobju po drugi svetovni vojni, pa je zanimanje zanj ob prevladi modernističnih struj, ki so poudarjale razumsko obravnavo glasbenega, hitro upadlo. Zahodna koncertna produkcija ga je zares obudila šele ob koncu šestdesetih let, saj je zaznala, da je povest o Skrjabinu moč donosno tržiti pripadnikom takratne protikulture.

Nalepka na plošči *Hilde Somer Plays Scriabin*
(Mercury Record Corporation, SR 90500):
»Aleksander Skrjabin, prvi otrok cvetja«.

Skladatelja so označevali za proto-hipija, »preroka miru, ljubezni in misticizma«, njegovo glasbo za »sonični metadon«, poskočila je prodaja plošč s Skrjabinovo »psihedelično« glasbo. Sodeč po zapisih o koncertnih večerih, ki so ob izvedbi Skrjabinove glasbe upoštevali tudi skladateljeva navodila za menjajoče se svetlobne kulise, je te dogodke večinoma obiskovala »mlada in dolgolasa« publika.

Lovrenc Rogelj

VABLJENI NA
GLASBENO-FILMSKI SPEKTAKEL

ORGELSKI KINO

IMPROVIZACIJE
K NEMEMU FILMU

SREDA, 18. OKTOBER 2023, OB 19.30

SLOVENSKA FILHARMONIJA, DVORANA MARJANA KOZINE,
LJUBLJANA

CENE VSTOPNIC: 16,00 € / 11,00 €*
* POPUST ZA OTROKE, DIJAKE, ŠTUDENTE, UPOKOJENCE, SKUPINE IN ČLANE SLOVENSKEGA ORGELSKEGA DRUŠTVA

CENE VSTOPNIC: 16,00 € / 11,00 €*

* POPUST ZA OTROKE, DIJAKE, ŠTUDENTE, UPOKOJENCE, SKUPINE
IN ČLANE SLOVENSKEGA ORGELSKEGA DRUŠTVA

**kino
teka**
slovenska kinoteka
filmski muzej

Slovenska
filharmonija

SLOVENSKO ORGELSKO DRUŠTVO
www.orgelsko-drustvo.si

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

Alejo Pérez

dirigent

Foto: Diego Franssens

Argentinski dirigent Alejo Pérez se na mednarodnem opernem in koncertnem področju uveljavlja z izjemnim občutkom za podrobnosti najkompleksnejših glasbenih partitur. V zadnjih letih je nanizal nekaj odmevnih nastopov, med njimi na Salzburškem festivalu z Gounodovim *Faustom* v izvedbi Dunajskih filharmonikov, v gledališču Teatro Colón v Buenos Airesu (*Parsifal*, *Kavalir z rožo*, *Ariadna na Naksosu*), v Semperjevi operi v Dresdnu in Lirični operi iz Chicaga. V sezoni 2023/24 bo gostoval pri novih uprizoritvah Janáčkove *Katje Kabanove* v Semperjevi operi v Dresdnu in Henzejeve opere *Gogo no Eiko* (*Mornar, ki je izdal morje*) v Tokijski operi Nikikai.

Kot glasbeni direktor od septembra 2019 deluje v Flamski operi, s katero je v zadnjih letih pripravil nekaj odmevnih opernih uprizoritev (*Peleas in Melisanda*, *Lohengrin*, *Don Carlos* ...). Kot gostujoči dirigent je sodeloval s Filharmoničnim orkestrom Francoskega radia, Tokijskim metropolitanskim simfoničnim orkestrom, Orkestrom Philharmonia, Orkestrom romanske Švice in Simfoničnim orkestrom SWR iz Stuttgarta. Med letoma 2009 in 2012 je bil glasbeni vodja Argentinskega gledališča La Plata. Leta 2010, v obdobju umetniškega vodenja Gerarda Mortiera, je postal eden glavnih dirigentov Kraljevega gledališča Madrid. Redno gostuje v gledališču Teatro Colón v Buenos Airesu, Lyonski operi, Tokijski operi Nikikai ter v opernih hišah v Rimu, Kölnu, Frankfurtu, Stuttgartu, Leipzigu in Oslu.

V domačem Buenos Airesu je ob klavirju študiral tudi kompozicijo in dirigiranje, kasneje pa se je izpopolnjeval še v Karlsruheju pri Petru Eötvösu.

Leta 2019 je za svoje umetniške dosežke prejel platinasto nagrado Konex.

Urška Križnik Zupan *harfistka*

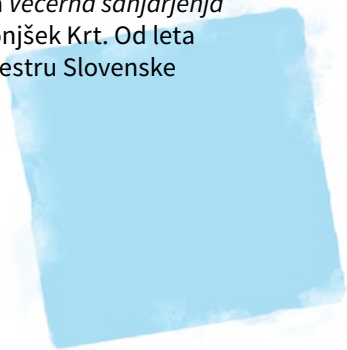
Foto: Darja Stravs Tisu

Glasbena pot harfistke Urške Križnik Zupan se je začela s klavirjem, pozneje pa jo je čar zvoka strun pripeljal do harfe. V času študija je imela dva predana in priznana mentorja in profesorja, in sicer prof. Daliborja Bernatovića ter prof. Rudo Ravnik Kosi, pri kateri je leta 2003 diplomirala na Akademiji za glasbo Univerze v Ljubljani. Poleg formalnega izobraževanja se je udeležila več mojstrskih tečajev za solistično in komorno muziciranje, kjer je izpopolnjevala svoje glasbene veščine pod vodstvom priznanih profesorjev. Že med študijem je koncertirala tako kot solistka kot tudi v različnih komornih skupinah na mnogih glasbenih festivalih, med

Same
mogočne
skladbe

katerimi velja omeniti Festival Ljubljana, Piranske glasbene večere, Festival Slowind, Vranske poletne večere, in v Komornem studiu programa ARS. Prejela je več nagrad na državnih glasbenih tekmovanjih, bila pa je tudi prejemnica štipendije kluba Soroptimist, kar je bila dodatna potrditev njenega talenta in trdega dela. Ob koncertiranju se že vrsto let posveča tudi pedagoškemu delu, kjer prenaša znanje na glasbeno nadarjene mlajše generacije. Posebno mesto v njenem ustvarjanju zavzema slovenska glasba za harfo, saj je krstno izvedla številne skladbe slovenskih skladateljev. Snemala je za arhiv Radia Slovenija. Pri ZKP RTV je leta 2022 izšla zgoščenka *Večerna sanjarjenja* s sopranistko Andrejo Zakonjšek Krt. Od leta 2003 je solo harfistka v Orkestru Slovenske filharmonije.

GLASBENIK SEM

Slovenska filharmonija se pridružuje dobrodelni akciji zagotavljanja pomoči otrokom in mladostnikom iz socialno in ekonomsko ogroženih okolij pri razvijanju njihovih glasbenih potencialov, ki jo s skladom **Glasbenik sem** izvaja Zveza prijateljev mladine Slovenije. Otrokom in mladostnikom, ki si želijo glasbenega ustvarjanja in zanj nimajo možnosti, želi omogočiti glasbeno izobrazbo ali pomagati pri nakupu inštrumenta. Na takšen način mladi ne bodo prikrajšani za možnost pridobivanja glasbenega znanja in razvoja njihovega talenta.

Slovenska filharmonija se ob tem zavezuje, da bo izbranim prejemnikom pomoči iz sklada **Glasbenik sem** pomagala pri uveljavljanju njihovega glasbenega talenta in pridobljenega znanja.

Zato vas, cenjene poslušalke in poslušalci, prijazno vabimo, da tudi vi po svojih močeh prispevate v sklad **Glasbenik sem**.

Z načinom delovanja sklada **Glasbenik sem** se lahko seznanite na zgornji povezavi.

Slovenska
filharmonija

Če želite podpreti otroke in mladostnike
pri njihovem glasbenem razvoju,
jim lahko pomagate z nakazilom:

Zveza prijateljev mladine Slovenije

Dimičeva ulica 9, 1000 Ljubljana

TRR: SI56 0310 6100 1018 757

Sklic: SI00 245018

Namen: SF – Glasbenik sem

*QR koda za nakazilo, ki jo
prebere aplikacija vaše
mobilne banke.*

*Zveza Prijateljev
Mladine Slovenije®*

Slovenska
filharmonija

Glasbena galerija

Za temperamentne

**Petek, 20. oktober 2023,
ob 19.30**

Dvorana Marjana Kozine
Slovenska filharmonija

Zbor Slovenske filharmonije

Gregor Klančič *dirigent*

Javier Rodríguez
tenor, charango, kitara

Spored:

Ariel Ramírez:

Navidad nuestra

Misa Criolla

Nakup vstopnic:
Blagajna Slovenske filharmonije
Kongresni trg 10, 1000 Ljubljana
T: +386 1 24 10 800, E: info@filharmonija.si

Spletni nakup
<https://filharmonija.kupikarto.si>

www.filharmonija.si

**Vstop je za
vse abonente
abonmaja PVC
brezplačen
ob predložitvi
abonentske vstopnice.**

Oktober, november 2023

Za temperamentne

20. oktober 2023 ob 19.30

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Zbor Slovenske filharmonije

Gregor Klančič *dirigent*

Javier Rodríguez *tenor, charango, kitara*

Fernando Mejías *kitara*

Gioele Andreoli *klavir, čembalo*

Mateja Langus *akordeon*

Tomaž Štular *kontrabas*

Franci Krevh, Matevž Bajde *tolkala*

Spored:

Ariel Ramírez: *Navidad nuestra*

Ariel Ramírez: *Misa Criolla*

DRUŽINSKI 1

Neskončno vesolje

21. oktober 2023 ob 10.00 in 12.00

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Orkester Slovenske filharmonije

Mojca Lavrenčič *dirigentka*

Spored: **Holst, Beethoven ...**

VIP 1 | *Za spomin*

27. oktober 2023 ob 19.30

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

**Zbor in instrumentalni ansambel
Slovenske filharmonije**

Gregor Klančič *dirigent*

Theresa Plut *sopran*

Tibor Kerekeš *trobenta*

Mario Perestegi *orgle*

Spored:

Pavel Mihelčič: Magnificat

Petr Eben: Praški Te Deum

Pavel Mihelčič: Sedmi angel

Petr Eben: Štirje duhovni praznični spevi

Pavel Mihelčič: Sedmi angel

SIM 1

Sobotna izobraževalna matineja

11. november 2023 ob 11.00

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Predstavitev skladatelja Mateja Bonina in
njegove skladbe *Eppur si muove št. 4*

Slovenska
filharmonija

SOS 1 |

Za brihtne glave

15. november 2023 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester Slovenske filharmonije

Michael Wendeborg *dirigent in pianist*

Oskar Laznik *saksofon*

Simon Klavžar *tolkala*

Spored:

Ludwig van Beethoven: Koncert za klavir in orkester št. 1 v C-duru, op. 15

Wolfgang Rihm: Simfonija št. 1, op. 3

Matej Bonin: Eppur si muove št. 4

Karl Amadeus Hartmann: Sinfonia Tragica

PVC 2 | *Za primerjavo*

19. november 2023 ob 19.30

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Zbor Slovenske filharmonije

Nele Erastus *dirigentka*

Spored:

Arvo Pärt: Sieben Magnificat-Antiphonen

Francis Poulenc: Salve Regina

Arvo Pärt: And I heard a voice ...

Francis Poulenc: Sept chansons

Francis Poulenc: Figure humaine

Arvo Pärt: Da pacem Domine

europ^lakat

Sio1NET.

 DRUŽINA

TAM TAM

Če želite prejemati redna e-obvestila o programu Slovenske filharmonije, sporočite svoj e-naslov na info@filharmonija.si.

Koncertni list Slovenske filharmonije
Same mogočne skladbe – SMS 2
Izdala: Slovenska filharmonija
Direktor Slovenske filharmonije in
umetniški vodja OSF: Matej Šarc
Umetniški vodja ZSF: Gregor Klančič
Avtor spremne besede: Lovrenc Rogelj
Jezikovni pregled: Monika Jerič
Oblikovanje: Arih Dinamik, d. o. o.
Prelom: Vlado Trifkovič
Ljubljana, oktober 2023

Redakcija koncertnega lista je bila
končana 9. oktobra 2023.

ISSN 2350-5117

Slovenska filharmonija –
Academia philharmonicorum

@slofilharmonija

Slovenska filharmonija
Orkester Slovenske filharmonije
Zbor Slovenske filharmonije

Kongresni trg 10
1000 Ljubljana
T +386 1 2410 800
E info@filharmonija.si
www.filharmonija.si

Ustanoviteljica Slovenske filharmonije je Vlada Republike Slovenije. Dejavnost Slovenske filharmonije financira Ministrstvo za kulturo.

**Slovenska
filharmonija**